Beograd,
maj 2006

ALEKSANDAR NOVAKOVIĆ

VELIKI BATICA

(drama)

1. Irena, Jovan, Dušan. Stan Irene i Jovana

J: Za prijateljstvo! Jer ako neko kao ja nema brata onda je najlepši mogući poklon koji može dobiti drug, moj ortak, moj batica, moj Dule! Najbolji drug sa studija, najbolji drug u najtežim trenucima, najbolji šef koji se može poželeti u najboljoj reklamnoj korporaciji na svetu, moj brat!

D: Za dizajn života!

J: Za dizajn života! Za mog brata!

I: A žena se ne računa, Jovane?

J: Kako se ne računa žena-Irena? Naravno da se računa, dođi da te poljubim!

I: Pripit si.

J: Nije ti to smetalo kad smo se upoznali pa neće ni sada kad smo u braku. Rođendan mi je, budi senzualna.

D: Ljubite se, evo ja neću da gledam.

I: Eto, zadovoljan?

J: Vrlo. Bajo, okreni se. Dušane, Dušane Silni, Dule, Duki, Dulence, za tebe! Za mog šefa i prijatelja koji je živ dokaz da to dvoje mogu da idu zajedno!

D: Hvala ti Joco ali mi se čini da si malo preterao sa zdravicama.

I:Sa zdravicama nije ali sa čašicama jeste.

J: Onda grešim samo pedeset posto. Neću više, ljubavi.

D: Nemoj Jovane da se izmotavaš. Trebaš mi trezan jer imam jednu molbu za tebe.

J: Samo reci i ne brini zbog ovih mojih ispada. Inače sam pribran i miran kao jogin ali danas ne mogu, brate. Ne mogu, jer mi je mnogo, premnogo lepo, jer slavim trideseti rođendan a to je, kako si rekao...

OBOJICA: Velika prekretnica u životu!

J: I ne može se proći ta prekretnica, ta krivina baš bez ijedne kapljice.
I: Čuvaj se ti da se ne slupaš na toj krivini.
J: Za to ne brini, srećo. Kući smo, nigde ne vozim. Gde sam ono stao?
D: Ja ne znam ni gde si počeo.
J: Hteo sam da vam se oboma još jednom zahvalim ali ne znam gde da počnem, zbunjen sam svojim životom.
D: Živ si, tu nema zabune.
J: Da, ali moj život kao da je iz kataloga: ljubav, prijateljstvo, bogatstvo, mladost, zdravlje, snaga, to se ne viđa na ulici svaki dan.
I: Zaslužio si to.
J: I mnogi drugi su to zaslužili i gde su sada? Ruju po kontejnerima! A ja, pored svega toga,srećan. Nije li čudno što smo toliko srećni?
I: Nismo srećni kad ti prizivaš nesreču.
J: Ne, polako, razmislite! Toliko toga, tako rano,koliko je to retko? I još povrh svega toga, da sve bude sumanutije, ispunjena mi je najveća od svih želja jer šta može čovek više da poželi nego da proslavi rođendan sa dvoje ljudi koje najviše voli na svetu, da ga drže za ruke, tu, na krivini, da ga ne daju. Ne dajte me!
D: Ne drami, Joco. To je samo rođendan, ništa više.
J: Plašim se dve stvari.
I: Kamo sreće da je tako.
J: Irena, znam da sam plašljiv čovek ali nisam tolika kukavica da to ne mogu da priznam. Jesam li vam pokazivao moje slike iz detinjstva?
OBOJE: Jesi Joco.
J: Imao sam okruglo lice, uokvireno plavim loknama, zvali su me Sunašce, moji roditelji. Mali Dionis! Voleo sam život

I volim ga, svaku njegovu poru, svaku krivinu, svaku oblinu.

I: Jovane, imamo gosta!

J: Izvini. A onda su mama i tata stradali, imao sam četiri, umrli su baba pa deda, živeo sam sam od devetnaeste, od njihovog nasleđa, kao da sam sve vreme živeo na onome što je bila škrta hrana od daća.Prijatelja skoro nisam imao a Sunašce se pretvorilo u izduženo, sumnjičavo lice sitnog nosa i povučene brade, kosa je potamnela pa posedela. Sad sam bledi, hladni Mesec. Da me Dule nije izvukao iz te depresije, sećaš se, bio sam groznica na dve noge a ti si mi samo jednog dana prišao, pozvao me na kafu sa nekim ljudima sa fakulteta i spasio me!

D: Samo sam te pozvao na kafu. Jedini si imao skripte, pozajmio si mi ih i ja sam odlučio da ti se odužim.

J: Da me nisi pozvao u svoje društvo, ko zna, za godinu ili dve bih ležao negde, sa papirićem na nožnom palcu, prerezanih vena.

D: Ne drami.

J: Ti si dobar čovek Dule a dobri ljudi imaju jednu manu: zaboravljaju koliko im drugi ljudi duguju a ja ti dugujem sve! Zapamti! Sve!I tebi Irena! Dule je spasao moj život ali si ga ti učinila vrednim. Prosula si vilinsku prašinu po mojoj kvrgavoj glavi.

I: Jovane, nemoj sad.

J: Volim te zato što pred tobom mogu da plačem.

D: Obriši se.

J: Pred vama me nije stid.Irena, zašto voliš ovog nesrećnika kojeg nazivaš mužem?

I: Dušane, molim te, skloni ovu flašu ali nemoj da se žuriš sa njenim sklanjanjem.

D: Shvatam.

J: Mogao sam da se ubijem. Često sam mislio o tome. I, znaš li šta je najgore? Nije tu bilo neke strasti, čisto praktično-život nije za življenje? Zbogom!

I: Srce, sve je to gotovo, nisi li sam to rekao?

J: Da, rekao sam ali to ne daje odgovor na moje pitanje.

I: A to je?

J: Zašto me voliš?

I: Maločas govoriš o samoubistvu a sad o ljubavi. Šta ti je?

J: Nije pijanstvo. Samo mi je glava u poslednjih mesec dana od kada je odbrojavanje počelo,znaš, poslednji mesec tvojih dvadesetih, puna toliko pitanja koja se rikošetiraju od jednog do drugog kraja lobanje ali nikako da pogode cilj. Možda sam ušao u godine kad se mozak skuplja a stomak širi, nisam siguran.

I: Ti i tvoji strahovi.

J: Zašto me voliš?

I: Zato što si me iznenadio.Iznenađuješ me otkad sam te upoznala..

J: One pripite večeri?

I: Mislila sam da si samo jedan od onih kojima je potreban alkohol da bi skupili hrabrost da priđu devojci ali to je bilo samo prvih par sekundi

J: A onda?

I: A onda si se slomio.

J: Pao sam sa stolice?

I: Ne, slomio si tu lažnu sliku o sebi, sklonio si fasadu, pokazao si se onakvim kakav jesi i tu alkohol nije bio bitan.

J: Pokazao sam slabost,znam.

I: Ti si osetljiv i ne bežiš od toga. Zato si jači od svih njih-zato što si žena.

J: Žena?Ja?

I: Muškarac si ali osećaš i voliš kao žena. Zato te volim.

J: Samo zato?

I:Ne samo zato.

J:Slab sam.

I: Najjači si! Veruj mi!

Jovane, polako!

J: Dođi, ne zanima me šta ćeš reći. Znam da je Dušan tu negde i da može naići svakog trenutka ali dođi, hoću te sad.

I: Ne budi tako vulgaran.

J:Što vulgaran? Između nas dvojice nema tajni.

?

I: Sačekaj da ga prvo izbacim.

J: Nemam strpljenja.

I: Misliš da ja to ne želim? Tri godine smo na medenom mesecu i ne želim da to prestane.

J: Ne volim odgađanje ali izdržaću toliko. Molim te, samo, budi taktična, ne možemo Dušana da izbacimo tek tako, kao nekog sektaša sa brošurama.

I:Jovane, kad bi samo ostao takav, strastven.

J: kako to misliš?

I: Često menjaš raspoloženja kad si pripit.

J: To nije do mene, to je do slovenskog mentaliteta. Divan za pozorište, potpuno nepodesan za praktičan život.

D: To je stereotip, prijatelju. Pogledaj mene.

J: O, Duki, vratio si se! Na tebe se to ne odnosi, prijatelju! Ti nisi Sloven, ti si Bog!

D: Ovaj Bog je umoran i ide kući samo bi te pre toga zamolio za pola minuta dragocenog vremena.

J: Dobićeš i ceo minut.

D: Vrlo velikodušno.

J: Hajde, znaš da se šalim! O čemu je reč?

D: Nije za svačije uši.

I:Shvatam.

D: Ne tiče se vas.

I: Već posla, uvek i jedino posla.Misliš da mi je sad lakše?!

J: Uf, morala je i da zalupi vrata! Volim je koliko i tebe ali se ponekad pitam kakva jeziva sila upravlja Irenom?

D: Zašto to misliš?

J: Tajna, ne volim tajne. Ponekad me ljubi otvorenih očiju, povređuje mi mušku sujetu na sto i jedan način u toku jednog jedinog dana i sve to radi usput, kao slučajno. Obrnuti plesni koraci, to je život sa Irenom-ona vodi a ja pratim i to mi se, što je najgore, dopada.

D: Besposlena je. Neka radi u našoj firmi i sve će doći na svoje. Veruj mi.

J: Kako da ne verujem u sposobnost čoveka koji kreira političare, države i Koka-Kolu?

D: To što ja radim je samo ram a ram je ništa bez slike.

J: I obratno. Dizajn za život a šta je život bez dizajna?”Ća je život doli fantažija!”

D: Ima te fantažije u pi –aru, reklamama, marketingu.Reci Ireni da sutra dođe kod mene u kancelariju i dobiće posao.

J: Hvala ti!

D: To je najmanje što mogu da učinim. U stvari, ono što tražim od tebe je mnogo veće.

J: Pa reci, prijatelju, izgoreo sam od toga. Celo veče čekam da vidim kako mogu da pomognem svom bratu.

D: Ovo će možda biti protiv tvojih moralnih normi ali, kad to budeš radio, ne misli na sebe, misli na mene.

J: Ti baš voliš da me držiš na žeravici.

D: Na neki način je i lično, zalazi u tvoju duboku privatnost.U moral koji kod tebe još funkcioniše.

J: A kod tebe ne? Predobar si i prepun kajanja, znam to.Hajde reci.

D: Mučim te sad da bih te manje mučio kasnije.

J: Ne muči me više. Dođe mi da pustim gas iz svih cevi u kući i kresnem šibicu.

D: Ovo što ću te zamoliti nije samo posao.

J: Šta je ovo, igra asocijacija? Nije posao, lično je, duboko se tiče mene. Čekaj, maločas si rekao Ireni da izađe…

D: Ne, prijatelju, ne razumeš me uopšte.

J: Želiš je? Želiš da spavaš sa mojom Irenom?

D:Ne pada mi ni na kraj pameti.

J: A što? Šta joj fali?

D: Čekaj, njoj ne fali ništa.

J: Nemoj reći da nikada nisi pomislio, onako, podsvesno, sanjao, fantazirao…

D: Pa, Irena jeste lepa.

J: Brate!

D: Nemoj da me grliš, peče!

J: Ne treba da te peče, prijatelju. Ona je predivna devojka, znam da si imao na stotine koje su lepe kao ona ili lepše od nje ali nijednu kao Irenu nisi.

D: Ja u krevetu s njom? Zar možeš tako nešto i da pomisliš o meni?

J: Ne, nikako. Znam šta želiš. Nije to čisto pražnjenje tela, prljava rabota urađena na brzinu,nos izduvan u papirnu maramicu.

D: Valjda nije ali ja to ne želim.

J: Naravno da ne. Ti želiš da provedeš noć pod Ireninim krilima i u Ireninom krilu.
D: Tvoj zagrljaj guši.
J: Ovaj zagrljaj obavezuje na nešto.
D: ja od tebe nisam očekivao nikakvu obavezu.
J: Kakva je to reč koja se daje samo pod prisilom? Tvoja je.Reći ću joj i pristaće.Zbog mene.
D: Jovane, ne razumeš me. Ne želim Irenu, polaskan sam mada tako nešto ne bih nikad tražio od tebe
J: Predobar si, Dule!
D: Hvala.Ipak mi ovaj tvoj gest olakšava da te zamolim nešto.
J: Ne moli-traži!
D: Želim da,dobro, tražim da ti, kao moj najbolji, najpoverljiviji i najodaniji čovek, opereš u javnosti Milutina Sekića.
J: Sekića? Kasapina, maloumnika, masovnog ubicu? Sekića, čije su zveri iza sebe ostavile zemlju na kojoj niko neće živeti i ništa neće nići sledećih hiljadu godina? Ja krv ne perem,prijatelju!
D: Jovane, ja tražim to od tebe.Ovaj posao sam uz, ne pitaj kakve muke, ispred nosa oteo našem konkurentu Veljku. Posao decenije, stoleća, novac-nezamisliv! Pokušaj!
J: To nije moguće.
D: U našem svetu između mogućeg i verovatnog stoji znak jednakosti.
J: Dule, ma koliko da te volim ja ne mogu da idem protiv onoga u šta verujem.
D: Ja sam mislio da veruješ u mene.
J: Verujem ali ne mogu tek tako raditi za monstruma.
D: Pomisli na novac, na gomilu novca. Ako zaboraviš zlikovca i zamisliš novac stvari i nisu tako rđave, zar ne?

J: Dušane, radili smo mnogo prljavih poslova za kojekakve kradljivce, kokošare, opsenare ali nikad za nakaze ogrezle u smrti!

D: Dušane?Dušane?! Otkud ti to Dušane a do malopre sam bio, Duki,Dule, tvoj brat? I da znaš-nije Sekić ni prvi ni poslednji vampir koji je ušao u našu firmu.

J: Neka onda bude poslednji koji joj je prešao prag i prvi koji je iz nje izbačen.

D: A zašto? Nije na sudu, niko ga ne traži, služi ovoj zemlji i narodu u časnoj uniformi tako da nema razloga za takva moralna premišljanja. Uradi ono što se od tebe očekuje, kao prijatelj, kao brat, kao neko ko radi u ovoj firmi. Kad te budu pitali zašto ti reci da sam ti pretio otkazom ako ti je tako lakše.

J: Misliš li da će meni, brate, biti lakše ako kažem da sam sve radio radi novca ?

D:Iz straha za opstanak. Naša zemlja je isprepadana otkazima, shvatiće te

J: Ti si dobar čovek, ne radi to.

D: Ja sam pre svega poslovan čovek. Nota bene! I,da znaš, nema puta nazad-sve je već potpisano. Uradi to ako ti je iole stalo do mene.

J: Gde je ono vino?

D: Pusti ga, dovoljno si popio. Sedni i odgovori: hoćeš li ili nećeš?

J: Sećaš li se, batice, šta si mi jednom rekao: svako mora da ima svoj botom lajn-dovde mogu-odavde ne mogu.

D: Ti i ja smo braća, kod nas nema botom lajna, idemo do kraja.Zajedno!

J: Ti si otišao, ja ostajem.

D: Gde ja-tu i ti, bato.

J: Ne više. Ti si izdao bratstvo-ne ja, ti si onaj koji je tražio od mene nemoguće-ne ja, ti si onaj koji je krio istinu-ne ja, ti si onaj koji je upravljao- ne ja! Pljunuo si na sebe, Dušane!

D: Pljujem ja na tebe, Jovane!

J: Da li ti je sad lakše, kad si me ovako obeležio kao što pas zapišava drvo?

D: Ja sam te posadio ja ću te i zapišavati kad mi se prohte. Šta ti umišljaš, ko si, gde si, šta si? Sve ovo, ovaj stan, ovo posuđe, ovaj stolnjak, ovaj nameštaj, sve je ovo moje!

J: Onda te žalim jer lomiš svoje stvari.

D: Kad je adžija bio cicija? Ti si dokaz toga! Izabran si da budeš deo mog društva, da budeš moj drug i brat, moj saradnik!

J: Izabran? Kao Mesija?

D: Ne ironiši! Od očeve smrti nikog osim tebe nije bilo pored mene. I ti si meni značio. Spasio si me. Ali, ja sam tebe i spasio i kreirao.A šta dobijam zauzvrat? Oholo odbijanje! Odbijaš me, a pre mene nisi znao žene da gledaš u oči, znojili su ti se dlanovi, gutao si hranu, disao si sipljivo! Nisi znao da dišeš, Jovane, da dišeš i jedeš kao zdrav čovek! Nisi bio muškarac! Ja sam te stvorio kao takvog! Misliš li da bi ijedna devojka pogledala tebe, bednog kakav si, da joj nisam rekao neku lepu reč o tebi ili je platio?

J: Nisi Irenu. Ni platio ni nagovorio.

D: Što kažeš to tako, tanko, gotovo piskavo? Ja ću ti reći zašto: izvukao sam klješta i stisnuo tvoje testise. Osećaš li kako krckaju?

J: Monstrume!

D: A do maločas sam bio pošten čovek? Ko ovde laže? I zbog čega: novca, slave, žene, svo troje? Muda su ti u procepu, prijatelju, zavrćem ih i strpljivo gledam kako praviš grimase na tvom mesečastom licu, kako menjaš boje. Obojica znamo zašto patiš-ne bole tebe muda već strah. Da li je i Irena jedna od tih?! Saznaćemo. Irena, dođi, završili smo razgovor.

I: Bilo je i vreme. Rekli ste minut.

D: Draga Irena, ponovi sad svom vrlom mužu za kojeg,ispod tog laganog negližea, kriješ sve radosti braka, celu našu istinu. Reci brzo jer se stvarno žurim.

I: Neću reći ni brzo niti polako jer nema šta da se kaže.

J: Kaže šta?

D: Bolje mu reci ti. Lakše će podneti.

I: Sad ti je stalo do njega?!

J: Hoće li mi neko reći šta se ovde događa?

I: Razmenjujemo uvrede.

J: Kako, zašto?

D: Reci mu ti.

I: Jak si mi ti muškarac.

J: prekinite! Irena?

I: Dušan i ja smo bili zajedno pre nego što smo se ti i ja upoznali.Ali, nemoj misliti da te ne volim.

D: Pusti sad osećanja. Reci do kraja i ne škrtari na detaljima.

I: Rekao mi je da, kad smo raskinuli, ima pravog momka za mene, samo je stidljiv i petkom uveče zna da popije malo više.

D: Reci šta si dobila zauzvrat.

I: Nešto novca i odeće, nebitno.

D: Vrlo bitan momenat, dragi moji.Seti se Jovane:” rekao lepu reč ili platio”. Kod Irene sam uradio oboje.

I: Ne slušaj ga, prvo je bilo tako ali se posle sve promenilo. Ja sam tebe zaista zavolela!
D: A šta si drugo i mogla: ja sam te ostavio i iz milosti prepustio Jovanu.
I: Nemoj davati sebi previše značaja! Sve si mogao da me nateraš ali ne i da ga zavolim.
J: Dosta mi vas je! Dosta mi vas je oboje! Opoganili ste mi život!
D: Pijan si, smiri se.
J: Pijan? Nisam primetio. Vidite, pijanstvo je čudna stvar: ljudi misle da si slep, smešan, otupeo, majmunoliki čovek, čovekoliki majmun, stvar koja hrče na ulici, povraća, balavi ali ti tad vidiš njihova lica onakvima kakva su zapravo: ružna, većina njih je ružna, iskrivljena, podrugljiva, nadmena od trezvenosti a neki piju vodu iz krvavih ruku i lica su im crvena i otekla kao kod vampira.
D: Da li ti je sad lakše?
I: Jovane, vreme je da se odmoriš.
J: Hoćeš li možda i da me prepoviješ?
I: Dušane, idi kući. Odmah.
D: Ne idem ja nigde iz svog stana, Jovančiću! Duguješ mi, rekao si!
J: Više ne.
D: Jer je tebi tako došlo?
J: Jer je to logično.
D: Šta ti znaš o logici?
J: Moji dugovi prestaju onog trenutka kad ostavim sve što ti dugujem, zar ne?
D: Sad si postao svetac a pre minut si hteo da mi pokloniš Irenu. Ti imaš probleme sa poremećenim moralonm: ne smeta ti da sad spavam s njom a to što je to bilo pre četiri godine ti smeta!

J: Smeta mi tutorisanje nad sopstvenim životom.

D: Kojim životom?

J: Čekaj, Dušane, znam da imaš dosta da kažeš kao što, siguran sam, ima i Irena ali ja ću reći umesto vas: ja ne postojim, Dušan me stvorio. Pre mene je postojao jedan isprepadani, tužni čovečuljak i vreme je da njegovo vreme ponovo nastupi. Biću ono što sam, pa makar patio. Dođi Irena, da te poljubim, tako, skloni ruke, lagano, onako kao one večeri!Kao da se ništa nije promenilo-bio sam pijan i tad i sad! Zbogom, srce! Dođi i ti Dušane, da i tebe poljubim! Zbogom, bože, moj kreatoru!

2. Park sa sve kaučom. Jovan, Prosjak i Veljko

P: E, sine, ima li mesta na tom kauču?

J: Ako tražiš mesto za još jedno dupe koje će žuljiti federi onda ima.

P: Nisi baš najljubazniji.

J: Gde si video kulturnog klošara?

P: U pravu si. Pomeri svoju koščatu guzicu malo udesno. Taaako! Uuuf, ala smrdiš!

J: A ti si vidim jako uredan matori čudak?

P: Pa da, ja tu i tamo trkenm do javnog kupatila, istuširam se, držim leđa uza zid i sve je u redu. Posle malo očetkam bradu.

J:Još da napuniš trbušinu i niko srećniji od tebe.

P: Jedak si. Sigurno si nov.

J: Otkud ti to?

P: Nisam te viđao ovde, žališ se na sve živo a šake, daj mi šake. Kao što sam i mislio-nežne, prljave ali ne još toliko. Nije se prljavština uvukla pod kožu. Nedelju dana?

J: Pet.

P: I ti si otpušten? Eh, tako ti je to. Nekad se znalo, zavučeš se u kontejner i nađeš kojekakve đakonije ali, tad je većina radila, razbacivala se hranom a sad je to povlastica manjine, gojazne, bez kose, bez vratova. Slobodni smo od posla kao narod, kao totalitet, ali i praznog stomaka jer zaposlenih ima malo i donose nedovoljno hrane u kuću.

J: Donose oni dovoljno za sebe ali nedovoljno za nas.

P: Primetio si, a? Tako se piše nama, čemernicima.

J: A ko si ti, prorok Jeremija sa svojim naricanjima?

P: Ne, ja sam jedan probisvet, k'o i ti, samo iskusniji.

J: Samo mi nemoj tutorisati, molim te.

P: Dobro, neću. Spavaj.

J: Laku noć.

P: Kako možeš da spavaš usred bela dana?

J: Dobro, lak dan stari.

P: Lak dan. Da li si se ikad zapitao o svom životu?

J: Ja sad spavam, stari.

P: Ja jesam.

J: O, Bože.

P: Propio sam se, ostavio ženu i decu i evo već je trideset godina kako lutam ali sam srećan.

J: A što?

P: Skitnja me odvikla od alkohola.Nema se para pa prestao.

J: Lepa i nadasve poučna priča ali ja bih malko odspavao.

P: Ne možeš noću?

J: Ne.

P: Plašiš se mraka? Pasa?

J: Svega.

P: I neudobno je?

J: Jeste.

P: Gore nego federi u dupetu?

J: Gore nego federi u dupetu i bolje nego da radim za zlikovce. Slušaj, stari, seti se svojih prvih dana i biće ti sve jasno a dok se ti tako budeš prisećao ja ću da odspavam jednu partijicu, okej?

P: Spavaj sine ali zapamti da nije to jedini razlog zbog kojeg čovek ne može da spava. Ja, recimo, nisam spavao zbog savesti.

J: Zbog čega?

P: Zbog savesti. Ostavio sam ženu i decu.

J: A, dobro.

P: Spavaš? Krčiš?

J: Spavam i krčim.

P: Glavom i crevima?

J: Glavom i crevima.

P: Onda će te sigurno zanimati ono što sam zdipio. Hleb, svež, ispečen u samu zoru.

J: Za mene?

P: Uzmi polovinu,tako, jedi, žvaći, ne gutaj, polako. Uh, jedeš ko mećava. Jesi li ti išta žvaknuo ovih dana?

J: Našao sam "Marsovu" čokoladicu na klupi prekoputa pre dva a sendvič sa salamom pre četiri dana u korpi za otpatke kod dokova.

P: Polako, polako. Treba sine da ti potraje malo duže. Ako hranu samo progutaš a ne zadržiš u ustima slaba ti rabota od toga. Nauči se da je ceniš. Hranu, mislim. Svaki je zalogaj izuzetan a snage ti ovde treba pet puta više nego tamo.

J: Gde tamo?

P: Tamo, u normalnom životu.

J: Mogu li ja da odspavam ili ne?

P: A normalan život?

J: Ih, ako je to normalno!

P: Tri osmice: san, rad, slobodno vreme. A ovo-25 sati užasa!

J: Dvadeset i četiri.

P: Onaj jedan je bonus.

J: Stari, ti se drži tvojih monologa a ja se držim plota i brojim ovce koje ga preskaču. Laku noć.

P: Nedostaje ti, priznaj.

J: Joj, opet ti! Šta mi nedostaje?

P: Normalan život.

J: Ko rupa u glavi.

P: Ne smeta ti ta kontradikcija, paradoks takoreći: klošar si u zemlji bogatoj hranom, rodnoj?

J: Sa najskupljom hranom na svetu, dodao bih. Ne, ne uznemirava me. Jedino što me uznemirava si ti i zato bih te zamolio da zatvoriš klapnu. Ako si mi dao hleb nisi s njim kupio i pravo da me ugrožavaš.

P: Ti si baš svoj čovek. Slobodnjak.

J: Jesam, besan, gladan, slobodan. Nemam termine, sastanke, rokovnike, kompjutere i to plaćam svojim životom.

P: Bio si bogat?

J: Prilično.

P: Imao si ženu?

J: Da.

P: Lepu?

J: Najlepšu.

P: Ti si slobodnjak i ludak.

J: I neka sam.

P: Sloboda je najveći zatvor.

J: Otkud ti sad to? Zvuči kao neki citat.

P: Čuo u pozorištu, dok sam bio kućevan i trezan.

J: Hej, ne pokrivaj me tvojim vašljivim kaputom. Neću se smrznuti bez njega.

P: Neka, neka ,sinko, samo se ti pokrij. Od mene su i vaške digle ruke.

J: Mmm, baš je toplo! Hvala matori. Laku noć.

P: Laku noć.

J: Mhm.

P: A?

J: Mhm.

P: A?

J: Eto ti ga sad!

P: Šta bi?

J: Ne mogu da spavam.

P: Uf, kako to?!

J: Valjda zbog toga što mi je neko kraj uha vrteo mlin za kafu.

P: Do maločas, sinko kad sam ućutao.

J: Ućutao si konačno i prekasno, matori!Mlin za kafu, rkete-rkete-rk!

P: Ne spominji mi kafu. Za nju bih mogao da ubijem!

J: Kafa, kafa, kafa, kafa! Eto, rekao sam!

P: Nerazuman si, sinak! Odoh ja!

J: Izvini, stari, vrati se.

P: A što me zoveš?

J: Iz zahvalnosti. Najeo si me, utoplio a i društvo si, ne najbolje ali društvo.

P: Šta? Jel te reči trebaju da me zadrže?

J: Nisam ni s kim prozborio ni slovca poslednjih pet dana.

P: Primetio sam. Glas ti je bio napukao, nesiguran kad smo se upoznali.

J: Da, jeste. Veruj mi, stari, dobar si čovek, ne znam kako se zoveš.

P: Žarko.

J: Ja sam Jovan. Žarko, sve čovek može izdržati: glad, pse, žeđ, zle poglede ljudi ali ako nema reči ti umireš.
P: A zbog čega ti umireš? Metaforički rečeno.
J: Ti si bio nastavnik?
P: Kako znaš?
J: Isti si moj nastavnik srpskog: "šta je pisac hteo da kaže", "metaforički rečeno", "u prenesenom značenju", " u koliziji sa…", "u disjunkciji…", "jukstaponiranje"… Ma, hoću da kažem, drago mi je što si tu.
P:Sine,što me grliš?
J:Da znaš šta sam sve prošao i ti bi mene zagrlio.
P: Sad ćeš još i zaplakati.
J: Neću ali kad shvatiš da je ceo tvoj život laž, da je rezultat hira jednog nečoveka, da više ništa nema veze s tobom, onda nije sramota plakati nad svojom sudbinom.
P(od sada D): A šta fali sudbini koju sam ti dodelio, batice? Jeste, gledaj me kako skidam masku, ne skreći pogled. Hteo sam da ti pomognem i udaljim se, ostavim te u tvom novom domu. Mislio sam, gunđaće, vajkaće se, ali, jak je, izdržaće, nema razloga da se dalje petljam. Nek živi tako, pošteni biraju da budu bedni, to je njihov najveći luksuz.Kako sam se prevario! Ti pošten? Nazivaš me hirovitim nečovekom, mene, koji sam te maločas ogrejao, nahranio? Nezahvalni skote! Ma, što se ja toliko nerviram? Ja sam te i napravio pokvarenim! Bez mene nisi imao nikakvog morala, crnog ni belog! Ne gledaj u stranu!
J: Ne skrećem pogled, prijatelju. Opet si pokazao svoje pravo lice. Misliš da dominiraš nada mnom zato što tvoji ljudi, tvoje kamere mogu u svakom trenutku videti gde sam. Mogu videti ali ne i osetiti jer, koliko god da ste unapredili tehnologiju nećete ući u moj um ili moje srce.

D: Ja ne bih likovao na tvom mestu, batice. Neću te ostaviti tako lako, to da znaš. A imam i još vesti za tebe: tvoja kuća je sad moja, kao što je oduvek i bila, a tvoja Irena je moja, kao što je i red. Hajde, meditiraj sad na gomili smeća,smrdi na kauču, veličaj siromaštvo ali obojica znamo da se sad kaješ! Pojeo si metafizičko govno i olizao kašičicu!

J: Ne ponavljaj stare vesti, Dušane. To mi je bilo jasno pre pet dana.

D: Bilo je jasno ali shvati i ovo: pratiće te kamere. Od sutra. Ostavljam ti pola dana da se pripremiš. Da strepiš malo. Gde god da kreneš-tu su kamere a ja ću te videti kad plačeš nad svojim bednim životom, onanišeš u nekom haustoru ili kradeš kupus na pijaci. Shvati, ja JESAM tvoj tvorac. Sveprisutan i svemoćan.

J: Misliš da si bog.

D: Nisam.

J: Znaš da nisi pa šta? Bog za tebe nema značaja jer on nije taj kojem se moliš.

D: Sve sam ti dao.

J: Da,da, sve si mi dao. Život iz kataloga-plati sad, kaj se kasnije.

D: Sad mogu da ti smrskam glavu.

J: Skidaj šake sa mog lica.

D: Ili ćeš dići ruku na mene?

J: Čemu to kad ne mogu da te ubijem.

D: Ne možeš a hteo bi. Za tebe sam ja besmrtan. Dole! A sad ćeš za svoju izdaju, za svoje kurvinske prohteve, za svoju samoživost i škrtost, koja je, seti se, najgori od svih smrtnih grehova, dobiti đonom u lice. Eto ti! I ne liži krv džabe. Tek će da lije!

J: Hvala ti, ovo je najbolji poklon koji sam mogao dobiti od tebe! Idi, ne osvrći se! Sad si jak, o svemoćni! Sam sam, nedostaješ mi? Pričaću sam sa sobom! Pa šta ako poludim? Poludeli su i bolji od mene. Ako se razbolim? Bolji od mene su bolovali! Ako umrem? Svakog dana ginu divni, pošteni ljudi, deca, žene, starci, bez ikakvog razloga! Hiljade njih! Ali dušu izgubiti neću, čuješ li?!

D: Ja odoh a ti se javi kad padne prva kiša. Imam štenaru, skrojenu taman za tebe. Vidimo se, džukelo!

J: To ćemo još videti.

D: Ja bih čuvao oči da sam na tvom mestu.

J:A ja druge od sebe.

V: Ovakve reči zaslužuju aplauz. Zaista.

J: Veljko, to baš liči na vas. Aplaudiranje tuđoj nesreći, mislim.

V: Ne govorite tako, dragi kolega.

J: Ja nisam vaš jebani kolega.

V: Ne, vi ste moj bivši konkurent kojeg ja duboko cenim.

J: Šta ja imam od vašeg poštovanja? Samo saplitanje! Nemojte me više poštovati i pustite me da hodam.

V: Nema razloga za teške reči i to iz dva razloga. Prvo-nemate poslovnu obavezu za to jer više niste u Dušanovoj firmi a drugo-setite se ko vam je servirao podatke o meni.

J: Nije teško setiti se već je teško zaboraviti šta je štampa pisala o vama.

V. To su Dušanovi prijatelji.

J: Uglavnom protivnici.

V: Da. U pravu ste. Vuče se za mnom taj rep gadosti ali, u suštini, razmislite: nas dvojica, Dušan i ja, možemo da se razlikujemo samo u moju korist, zar ne? Naročito posle ovog maločas.

J: Sve ste snimali?

V: Odavde, odande, iza treće bandere i tu, desno od vas. Žao mi je zbog neprijatnosti koje sam vam pričinio. Nezgodno je što sam vam otimao privatnost ali nema mi druge nego da, kao mali jazavac, trpam sve što se sažvakati može u moju malu jazbinu. Na podatke mislim, naravno.
J: Vi ste poveći jazavac, više žderavac a vaša jazbina se pre može nazvati medijskim brlogom.
V: Vidite, ja nemam vremena da se ceo bogovetni dan zamajavam oko semantike. Zato imam vrlo jednostavan predlog za vas.
J: Da čujem pa da vas otpošljem u vašu rupu sa kartom u jednom pravcu.
V: Dođite kod mene, odmorite se, okupajte, naspavajte a onda na posao-onakav kakav vama i vašim sposobnostima odgovara, nešto što nema veze sa mutnim rabotama kojima se bavimo Dušan i ja.
J: Koji je vaš interes?
V: Kao što vidite na meni ja sam, kao i Oskar Vajld, čovek od velikog stila, i to ne zato što volim da se lepo oblačim već zato što kupujem najbolje. Shvatate? Naj-bo-lje! Vi ste najbolji Dušanov čovek.
J: I zato ćete me kupiti? Nisam na prodaju.
V: Ne, pogrešno ste me razumeli. Ja ne kupujem vas, pobogu, nismo u robovlasničkoj eposi. Ja kupujem emociju.
J: Moju? Već sam vam rekao da nisam na prodaju.
V:Ne vašu emociju.Dušanovu.
J: A to je?
V: Kupujem Dušanovu zavist. Jednostavno, kad vidi vas da radite za mene crći će od muke. Vi ste dragoceni prebeg, ali samostalni u odlučivanju i možete uvek otići.
J: Prljavi ste.

V: Ne kao vi. A, vi to u prenesenom značenju? Šarmantno. Da, jesam, i mogu vam reći da mi to nešto posebno ne smeta. Svestan sam svojih nekvaliteta, poročnosti, devijantnosti. Svega toga, videćete kad se budemo upoznali, imam u popriličnoj meri ali to je moja lična stvar.
J: Ako je ovo čuvena Veljkova ubedljivost onda nisam nešto impresioniran.
V: Dobro, onda zamislite sledeću situaciju: ostajete ovde. Dušan vas prati , proganja, uništava vas kao svoju najveću opsesiju i, ostavši bez lovine, i on propada. Uništili ste ne samo sebe već i njega, bednog ali čoveka.
J: Pre bih rekao bedan izgovor za čoveka.
V: Vešti ste sa rečima ali znam da se takva odluka vama, kao visoko etičnom čoveku, ne bi dopala. I Irena bi patila.
J: Neka pati.
V: A dokle? Do kraja, preranog kraja svog zamršenog života? Znate li da ni ona, kao i vi uostalom, nije mogla mnogo da bira? Stvari koje je morala da radi između svoje petnaeste i osamnaeste kad je upoznala Dušana, verujte, ne želite da znate.
J:Već ste mi rekli i znam.
V: Ona vas voli. I dalje. Uprkos svemu.
J: Uprkos sebi.
V: Sebi, vama, koga je to briga? I vi ste prisiljeni na gadosti ali su vam umovi slobodni. Bar za izvesno vreme.
J: Uzalud se trudite.
V: Da li ? Hajde,saberite muku svih ovih ljudi i recite mi da li je vredna vaše pogrešne odluke. Ako jeste, ja idem i ne vraćam se više.Jovane, ja sam zli car zle imperije ali dobra imperija ne postoji. Moja je jedina vrlina sadržana u mojoj mani: ja sam gizdavi razmetljivac, manje sam zao jer

više vremena trošim na sebe i sitna nadmudrivanja od kojih i vi možete imati koristi.

J: Mislite da sam tražio korist kad sam došao ovde?

V: A šta ste tražili?Propast vašeg brata i vaše žene?

J: Ni to.

V: Pa onda?Dođite, pokušajte, šta vas košta? Ako želite da odete, uradite to slobodno, neću vas zadržavati. A i zašto bih?

J: Imate Dušanovu zavist.

V: Sjajno! Da se rukujemo.

J: Imate njegovu zavist ali ne i moju ruku.

V: Ja sam realan čovek. Treba se zadovoljiti onim što vam sudbina da. Idemo.

J: Idemo ali se možemo razići na sledećoj raskrsnici.

V: Nek' traje dok traje, to je moj moto.

3. Veljkova kuća. Veljko, Jovan, Irena

V: Pa, jeste li zadovoljni?

J. To je prilično opširno pitanje.

V: Da , a mene ne zanima opširan odgovor. Metafiziku prepuštam nezaposlenima. Recite mi jeste li spavali dobro?

J: Da.

V: Nije vam smetala sva ta vriska i strka oko tri ujutro?

J: Ne, zašto bi?

V: Recite mi šta ste čuli.

J: Znate šta sam čuo.

V: Molim vas, recite mi.

J: Vas, devojke, mladiće.

V:I, šta smo radili?

J: Niste samo trčali okolo.

V: Fino rečeno.

J: Samo štedim sopstvena usta.

V: Niste želeli da nam se pridružite?

J: Ne.

V: Ma koliko bilo teško, ja želim da verujem da je vaš odgovor iskren. Retko ko bi odoleo. Možda da ste bili malo odmorniji, malo otškrinuli vrata i pogledali sva ta tela,mlada, zategnuta, izukrštana, moj mali zmijarnik.

J: Ali nisam

V: Nikad ne reci nikad.

J: Ako uradim tako vi ćete to prvi znati.

V: Ovo ste rekli iz pristojnosti. Znam da vas moj intiman život zgražava ali, takav sam, moram stvari sagledati iz svakog ugla. Istraživački, nemirni duh, recimo a i volim da me žele svi, i muškarci i žene.

J: Kako vam drago.

V: O, hvala vam ,baš ste tolerantni! Jeste li jeli, istuširali se?

J: Jesam.

V: Odlično. Onda ste spremni za posao. Čekaju vas kola, krećete za sat vremena.

J:Do Sekića?

V: Sve bolje do boljeg. Oteo mi ga je vaš bivši brat, sećate se?Možda bi bio red da počnete da mi verujete.

J: Dobro.O čemu je reč?

V: Reklama za dečije rublje, velika strana kompanija, krupan posao.

J: U redu. Sačekaću.

V: Sačekaćete? Hoćete li cigaru, ili konjak dok čekate? U ekskluzivnim prodavnicama služe šampanjac ali toga mi je danas ponestalo.

J: Ništa, hvala.

V: Onda konjak i “kubanac”? Ups, kako nesmotreno od mene! Nema ničega od toga.

J: U ovakvoj kući? Iznenađen sam.

V: Ne, hteo sam reći da ima ali da vi nemate vremena da konzumirate bilo šta od pomenutih a veoma precenjenih proizvoda namenjenih visokoj klasi.

J: Što će reći?

V: Što će reći da vas čeka vaša još uvek zakonita žena Irena.

J: Irena? Neka čeka. Ako ona ima vremena za mene ja nemam vremena za nju.

V: Mislim da bi bilo krajnje razborito da je primite.

J: Zašto? Sigurno je šalje Dušan da mi opipa puls pre nego što me zakolje.

V: Ne melodramatizujte, melodrama ionako nije žanr. Savetujem vam, prijateljski, dobro ne prijateljski ali poslovno, partnerski, kao neko kome je stalo do zdravlja dragocenog saradnika, primite je.

J: Vi ne shvatate o čemu se radi.

V: Znam bolje nego što mislite: povređeni ste, uvređeni, izdani višestruko, slagani, žena vam nije anđeo nego bivša prostitutka, seksi marioneta koja je bačena u vaš hladan krevet.

J: Nije baš tako.

V: Nije da nije bilo lepih trenutaka, uživali ste, to da, ali sad vam se svaka slika intimnosti vraća i gori ovde, kod slepoočnice.

J: Mislim da je nabrajanja bilo dovoljno.

V: Okej, pošto ste shvatili o čemu se radi reći ću vam ovo: vi ste u prednosti.

J: Prednost me ne zanima.

V: Ama, zamislite ih samo! Oni su nestrpljivi, nelagodno im je, izmakli ste sa ulice, našli moćnog pokrovitelja, dobro, poslovnog partnera i žele da znaju o čemu se radi, koja je vaša tajna. Iskoristite to.

J: Ja pored Irene ne mogu biti hladne glave.

V: Morate da bi se osvetili.

J: Nisam siguran da to zaista želim.

V: Onda razgovarajte s njom pa odlučite šta ćete uraditi.

J: igraju se sa mojim osećanjima.

V: kakva osećanja? Ovo je partija šaha a Irena vuče prvi potez.

J: Dobro, shvatio sam. Neka dođe, neka me skenira, pretrese, izvrne creva napolje, nije me briga. Završimo to već jednom.

V: Odlično.

J: I voleo bih da razgovaramo nasamo ali zaista nasamo, bez vas, kamera ili ostalog.

V: Naravno. Dovoljno je samo da pucnem prstima i sve će doći na svoje mesto.

J: Pa, šta čekate? Pucnite prstima.

V: Učinjeno. I, samo polako.

J. Znam to.

V: Odoh.

I: Jovane.

J: Zdravo.

I: To je sve što imaš da mi kažeš?

J: S obzirom na to kako sam najuren iz rođene kuće moje "zdravo" predstavlja vrhunac samokontrole

I: Stvari su nameštene ali postoji i neka spontanost, neka vilinska prašina.Sam si rekao Dušanu da se um i srce ne mogu kontrolisati.
J: Znam šta pokušavaš da mi kažeš. Rekla si mi već jednom. Ne troši se.
I: Misliš da govorim uzalud?
J: Naravno i,da rezimiramo:sve je bilo dogovoreno osim toga da ćeš me zavoleti i upravo se to dogodilo. Kao u nekoj sapunici!
I: Ne ismevaj me. Dovoljno je što sam došla ovde na vrata za poslugu.
J: Da si došla onako kako sam ja želeo provukla bi se kroz onaj otvor za pse ili bi se, što je još bolje, zaglavila u njemu.
I: Stvarno tako misliš?
J: Ušla si na vrata za poslugu pa šta? I posluga su neki ljudi. Ja sam čovek pa sam živeo kao pas u parku i, šta sad? I, u pravu si. Stvari jesu nameštene i da nisu nameštene ja te nikad ne bih upoznao i mi nikad ne bi vodili ovaj razgovor. To što si se ti kako kažeš zaljubila ili ne, to je potpuno sekundarno.
I: Govoriš o ljubavi kao bankarski činovnik.
J: O ljubavi na prodaju ja uvek govorim bankarskim rečnikom.
I: Ako misliš na Dušana mi nismo intimni.
J: Ne mislim na Dušana već na one silne klijente.
I: Klijente?
J: U burdelju.
I: I to znaš?
J: I to. Veruj mi, to ne menja mnogo. Prevario sam se i jedna je stvar povukla drugu. Ti si samo jedna od stavki u dugom nizu.

I: Ne može se slagati četiri godine.

J: Može i ti si to vrlo lepo pokazala. Svaka ti čast na tome.

I: Čekaj, to ne može biti tako. Ti jednostavno nisi takav čovek.

J: I nisam. Ti me činiš takvim. Izbrisaću te i kraj. Nema tebe-nema problema, ništa lakše od toga.

I: Kako ćeš izbrisati to što si hteo da me podvedeš Dušanu?

J: Nikako.

I: Nemaš prava da mi sudiš.

J: Ja bih te pitao ali te ne bih terao.

I: Misliš? Videla sam kako te zaslepeo.

J: Bar nisam imao računicu s njim kao neki. Hajde, reci mi zašto si došla pa da se razilazimo. Čekaju me poslovi.

I: Kod onog gada? Mislila sam da si naučio nešto.

J: Ti i Dušan ste mi dali nauk za pamćenje. Poslao te, reci šta imaš.

I: Vrati se.

J: To on kaže?

I: To ja kažem.

J: Nebitno. Šta on kaže?

I: Od čega si tako poludeo? Zaboravio si me za samo pet dana.

J: Voleo bih da te nikad nisam upoznao pa da nemam šta da zaboravim, kučko! Hajde, reci šta mi poručuje ljigavac i onda mu beži nazad u smrdljivu postelju! Brzo!

I: Jesi li završio?

J Jesam. Hajde, reci.

I: Izvinjava se, nudi ti mesto u firmi, sa unapređenjem. Želi da ti kažem da je poludeo od prevelike brige za tebe i da ono veče nije znao šta čini.

J: A u parku je znao šta čini?

I: Izvinjava ti se i za to.

J: To je sve? Dobro-onda je odgovor da mene videti neće. Reci mu da je izgubio svoju najuspeliju kreaciju i nek se zaguši s tim odgovorom ako već ne može da ga proguta. Jesi li shvatila?

I: Potpuno.

J: Dobro, a sad idi, kučko.

I: Neću bez poljupca.

J: Ti si se već odlučila. Idi kod njega.

I: On me samo drži kao ukras da bi tebi napakostio. Nije me ni takao.

J: Sad je još i džentlmen! Večito superioran!

I: A ti si večito inferioran i ne možeš da se izboriš s tim.

J: U pravu si, jesam. Sve što mi se dešavalo u životu unižavalo me a sad, kad mi se učinilo na tren da sam ostvario san iz kataloga kojem svi teže, ispostavilo se da je sve to Dušanova svinjarija i da nikakve veze sa mnom nema a ti očekuješ da ti verujem. Zbog čega?

I: Zbog svog onog vremena koje smo proveli zajedno, na ulici, u postelji, na putovanju.

J: Proveo sam isto toliko vremena i sa Dušanom, jedino nismo išli u postelju.

I: Sećaš se postelje?

J: Zaboravljam.

I: Sporo ti ide.

J: Više ne želim da spavam bilo s kim.

I: A sa mnom?

J: Dorljo.

I: Znači da. A sad? Poljubi me.

J: Ljubiš ti mene. Ja tebe ne.

I: Nisi se izmakao.

J: Nije bilo potrebno. Irena, ljubim te ali to ništa ne menja.

I: Poljubi me još jednom.

J: Ljubim te, pa šta? Učestvovala si u gadosti koja mi je uništila život.

I: Da nije bilo te gadosti ja danas ne bih živela.

J:Preživeo bih to. Treba se samo pomiriti.

I: Jovane, ne bih živela da nije bilo tebe.

J: Ti možeš da živiš od laži i u lažima. Ja nisam ispao iz takvog kalupa.

I: Dakle, ja sam gora od tebe.

J: Ne, samo si sazdana od drugačijeg materijala.

I: Od kog je to materijala sazdana žena?

J: Od opsene i muške taštine.

I: Ne glumi.

J: Idi već jednom!

I: Požuruješ me jer želiš da ostanem još malo.

J: Gubi se, kurvetino!

I: Nema izraza koji nisam čula.

J: Kad imaš bogatu praksu. Šamar? Baš originalno.

I: Jovane, ja ti zaista želim dobro.

J: To si maločas pokazala.

I: kad bi manje mrzeo sebe shvatio bi da te volim.

J: Stvarno si uporna ali ti to neće pomoći.

I: Reci samo da ćeš još jednom razmisliti.

J: Zašto?

I: Nezgodno je ako zatvoriš i druga vrata. Ja ću te čekati ali Dušan neće.

J: Nijedno mi nije bitno.

I: Nesrećniče! Pobegao si od jednog zla i to drugom pravo u naručje.

J: Tako je kad biramo između dva zla ono koje je manje. To se zove demokratija. Idi Irena.

I: Reci da ćeš razmisliti.

J: Kad bih bio potpuno slobodan čovek, kad bih imao dovoljno snage da se izdignem iznad svakodnevnih murdarluka, kad bih bio spreman da poginem za našu ljubav, onda bih rekao "razmisliću".

I: Razmislićeš.

J: Neću.

I: Hoćeš.

J: Otišla si?

I: Otišla sam.

V: Pa, šta je rekla?

J: To je privatno.

V: Nešto u vezi sa Dušanom?

J: Prisluškivali ste, vi mi recite.

V: Nisam jer sam držao svoju reč a sad održite i vi svoju i recite mi šta je htela.

J: Mene ne obavezuje nikakva reč.

V: Da, u formalnom smislu ste u pravu ali faktički-ne.

J: Izvinite, zakasniću na posao.

V: Nismo se tako dogovorili, mladiću moj.

J: Ne sećam se kad sam vam to pripao.

V: Kad? U trenutku kad ste sa mnom ušli u moja kola.

J: I vi mislite da vam pripadam? Čime samo zaslužio ovakvu teogoniju?

V: Čime? Boravkom pod ovim krovom.

J: Pretpostavljam da bi bili blaži da sam otišao sa vama u krevet?

V: Uvek imate vremena da se popravite.

J: Onda je moj odgovor dvostruko ne. Neću vam reći o čemu smo razgovarali i neću spavati s vama.

V: Momče, opasno se igrate sa vašom budućnošću.

J: Momče? Isto smo godište!

V: Vi očigledno još ne shvatate gde ste došli.

J: Mislim da sam to shvatio od prvog trenutka kad sam došao ovde.

V: Rečito, hrabro ali, momče, čemu vaše muke? Nemojte mi samo reći da postoji neki deo vaše odanosti prema Dušanu. Ili vas blokira ljubav prema Ireni? Evo, ne morate otići sa mnom u krevet, imam pregršt devojaka spremnih da ispune sve vaše prohteve.

J: Ne vredi da objašnjavam. Nećete shvatiti.

V: Povratak na ulicu, spavanje na klupama? Shvatam i to. Ti bednici su slobodniji od mene.Oni se ne plaše zavera, paparaca, berze, advokata i psihoterapeuta. Ali, kao ja, i oni imaju istu boljku. Plaše se da umru. A vi?

J: Kakvo je sad to pitanje?

V: Precizno. Plašite se smrti, zar ne? Možda ste u jednom trenutku rekli da nije teško umreti kad hiljade boljih od vas stradaju svakodnevno ali, vi ne poznajete te ljude, oni su samo dobri i to je sve. Gde oni žive? U Ugandi, Ruandi, Žarkovu? Svejedno! Stranci su. Ali vi, vi ste jedni, jedinstveni. I vaš život, kakva zbrka, strašno!

J: Hajde, žderavče, ispljunite sve što imate.

V: Svi oko vas su umirali, šok za šokom. Bili ste često depresivni, razmišljali o samoubistvu ali, to nije bilo zbog toga što ne volite život. Naprotiv, vi ga obožavate, želite da ga živite što punije i onda, kad vam se učini da ne ispunjava vaša očekivanja, obuzmu vas crne misli. Ubija vas premalo života u samom životu a ne prezir prema njemu!Previše dionizijskog, premalo apolonijskog, to ste vi!

J: Izvinite što prekidam vašu tiradu, bilo je zaista zanimljivo ali ja moram da pokupim svoje klošarske krpice. Ostale su gore na spratu.

V: Ostavite se glumljenja hladnokrvnosti, momče. Znamo šta je posredi. Skitnice su čudni stvorovi, lako se sapletu, padnu s mosta, skotrljaju se pod kola, smrznu u parku usred avgusta, svašta im se dešava ali, ono što je najčešći slučaj-nestaju. Naročito oni koji su ostali bez igde ikog svog.

J: Ovo je sad pretnja?

V: Iskreno? Da. Imate deset sekundi da odgovorite. O čemu ste razgovarali sa Irenom?

J: Umreću sa tom tajnom.

V: Okanite se patetike!

J: Ne trudite se da me ubijete. Mogu ja to i sam.

V: Možete ali nećete. Volite život i plašite se smrti. To ste vi!

J: Plašim se ali ne toliko da sad izađem kroz ova vrata.

V: Možete izaći ali, šta će biti onda?

J: Postoji samo jedan način da to saznam. Zbogom!

V: Zbogom? Ne znate koliko ste u pravu.

4. Jovanov stan. Jovan, Irena, Dušan

D: U zdravlje,salud, nazdravlje, živeli, skol, sožušće, slanča,čirz! Za prijateljstvo, batice, za prijateljstvo! Jesi li tako nazdravljao? Nekad si bio pun sebe, sećaš se? Bilo je to pre samo nedelju dana a već si zaboravio. Selektivno si senilan. E pa ja ću te podsetiti:pljunuo si na kataloški život, otišao među klošare pa kod Veljka i sad, eto te tu, odakle si i krenuo, u krilu tvog stvoritelja!

I: Dušane, popio si malo više.

D: Draga, nisam te ništa pitao.Jovane, Jocika, Jole, imaš li šta da kažeš? Ćutiš i treseš se, bedni, isprepadani čovečuljku! Nikad se nisi pobunio do kraja, uvek si me puštao da radim šta hoću, tiho si režao i primao udarce! Trpeo si! Marva trpi, čovek izdržava i ide dalje, bori se! Znaš li ko si ti? Ti si pseto koje beži od jednog do drugog vlasnika! Bezrepa dževgara !

J: Dušane, vratio sam se, pustio si me da živim ovde, vratio si mi Irenu i ja sam ti na tome zahvalan a sad bih želeo da više o tome ne govorimo.Ponižavaj me sutra, nemoj danas.

D: Nemam pravo da vređam goste na mojoj žurci!? Otkad to? I ne zanima me šta ćeš reći. Poraženi nemaju pravo da misle.

J: Sadisto.

D: Kako da ne budem sadista? Sad je najslađe tući te takvog, izvrnutog na podu, pregaženog.

I: Molim te.

J:Molim te-ne moli ga!

I: Dušane!

D: Ti ćuti! Saučesnici nemaju prava da govore. Ako mi se prohte mogu da te imam tu, pred tvojim mužem a možda na kraju to i uradim.Da uveličam slavlje!

J: Nećeš to uraditi.

D: Naravno da hoću. Ako mi se prohte. Uradiću to kad se najmanje budeš nadao. Jer, znaš li o čemu se radi, brate moj? Ponudio si me jednom njenim telom i ja tu ponudu ne mogu da odbijem.

J: Ja sam tu ponudu povukao.

D: I? Šta s tim? Misliš da se to nekako dotiče mene?

J: Ne mislim.

D: A kome ona sada pripada, tebi ili meni?

J: Nikome.

D:Nikome? Meni! I ti si to rekao.

J:Tada nisam znao.

D: Nisi. Ali si mi svejedno rekao, da ne bude da me nisi opomenuo.Da umiriš savest.Misliš li da će to značiti našoj lepotici? Reč jedne nule koja nikad ništa u životu stvorila nije? Jednog isprtka, replike, nevešte skice, klona, nižeg bića?

J: A šta si ti stvorio,tvorče?

D: Kako?

J: Koliko ja znam sve što imaš stvorio je tvoj otac.Ti si samo genetski bogat a to je stvar slučaja. Izdizajniran si, bivši brate!

D: Prestani.

J: Razmaženo derište koje se igra tvorca, naduveni skot koji veruje u to da mu je novac dat radi iživljavanja nad drugima.

D: Jovane, prestani! Ako te Veljko nije ubio ja ću.

J: Pa šta? Imam pravo da kažem.

D: Otkad se ti ne bojiš? Došao si mi isprepadan, posramljen a sad vređaš kao da si neki heroj!

J: Sve što poseduješ je očevo i to si nasledio, i obrćeš, vrtiš jedan te isti dinar pet puta kroz šaku pre nego što ga potrošiš. Ništa nisi ti stvorio osim mene. Ja sam tvoja jedina i zato najbolja kreacija.

D: Govori dalje i ja ću ubiti Irenu a onda i tebe.

J: Pištolj? Hajde mene prvog. Žuri mi se. Do nje mi nije stalo.

D: Ali si ipak stao između mene i nje?

J: Ti onda pucaj kroz mene u nju.

D: Misliš da neću?

J: Ja sam tvoja jedina kreacija.Uništi me i uništićeš sebe.

I: Nemojte! Jovane, nemoj. Dušane, uradiću šta hoćeš.

D: Lezi, tu, preko stola, zadigni visoko haljinu i ne gledaj me tim kurvinskim očima. Shvataš?

I: Shvatam. Legla sam.

D: Sam si kriv.Odlučivao si u ime svoje kurve i sad je uzimam na silu.

J: Ja bih joj rekao ali je nikad ne bih terao.

D: Obećao si prijatelju, obećao. Nisam je takao dok se nisi vratio a znaš li zašto? Znao sam da ćeš se vratiti. Čekao sam taj trenutak. Poranio si.I ne laži, znam da ti je stalo do nje, skrećeš pogled dok ja otkopčavam pantalone, kao da nikad nisi gledao porno filmove.

J: Gadiš mi se.

D: Znaš li šta mi znače tvoje reči? Dodatnu snagu u spolovilu, eto šta! Mirna, kurvo!

J: Ja ovo ne mogu da podnesem. Ubij me.

I: Ne radi to Jovane. Stvarno će te ubiti.

J: To mi je i cilj.

I: Proći će.

J: Ne želim da gledam kako to "prolazi".

D:Irena, srce, on hoće da pogine? I poginuće sa saznanjem da ću u tebe ulaziti ponovo,ponovo i ponovo dok je god živa!

I: Ne slušaj ga. Ne prilazi!

D: Hoćeš da te ubijem? Priđi. Srce? Glava? Stomak?

J: Srce.

D:Onda glava.

I: Nemoj.

D: Stomak.

J: Dosta igranja.

D: Ne dam ti dečko ništa, čak ni to da biraš kako ćeš umreti. Tvorac o tome odlučuje, ne ti!

I: Tvor, ne tvorac.

D: Vidim, klkučka jedva čeka da ga primi.

J: Pusti je!

D:Koga? To? Osećaš cev? Hladna je, jel tako? Ima neke pravde u tome da to radim baš ja. I ne osećam se nimalo krvim. To je čudno. Valjda zato što više nisi onaj Jovan kojeg sam stvorio. Izdao si ga, i njega i mene, hteo si da se vratiš u mladost, da budeš, malo, drhturavo biće. Podariću ti život koji priželjkuješ, ali u večnosti, kepecu! Samo da poljubim čelo onoga što si nekad bio!

J: Sad ja pljujem na tebe!

D: Oteo si mi pištolj? Jaka stvar! Pre ili kasnije ćeš skončati kao prestupnik. Jovane, nisi u položaju da biraš. A ti, kurvo, ostani gde si. Jovane, tvoj život je izdizajniran, zapakovan i niko ne želi da ga kupi.

J: Ne više.

I: Ubio si ga!

J: Samo ošamutio kundakom. Vuci ga odavde.

I: Kad se bude osvestio, znaš i sam.

J: Kad se bude osvestio ja neću biti tu.

I: Jovane!

J: Kažem neću biti tu a ako želiš da i ti ostaneš u životu iznesi ga napolje!

I: Ne dam ti da to uradiš.

J: Zatvori sve prozore pre nego što izađeš ili ću zamisliti njegovo srce u tvojim grudima.

I: Grešiš.

J: Ne grešim, srce. Ovo je jedini način da se spasem. Ovako jedino mogu da pobedim strah.

I: Ti ćeš to zaista uraditi?

J: Ja ću zaista to uraditi. Kakav izbor imam?

I: Pobegni sa mnom.

J: Ne mogu da pobegnem s tobom.Nem a tog mesta gde bi se sakrili. Ili bi te ubili ili bih morao da ubijem nekoga a to ne želim. Uvučen sam u ovu porugu stvaranju i nema nazad. Shvataš? Nemoguće je pobeći kao što je nemoguće da ponovo imam devetnaest godina.Bekstvo je iluzija srednjeg veka. Da možemo pobeći od njega, Veljka i njima sličnih uradio bih tako.

I: Ne radi to, preklinjem te.

J: Ja mogu i tebe da onesvestim i iznesem napolje kao i njega.

I: Izneću ga. Mada bih volela da me udariš, da ne vidim ono što će se dogoditi.

J: Samo ćeš čuti.

I: Predomisli se.

J: Irena, ovo je jedini način da se ovo prekine.

I: Nemoj! Ljubila sam te I kad si me psovao. Dozvoli mi još jednom.

J: Irena, ponestaje nam vremena.

I:Poljubiću te.

J: Poljubi me.

I: Volim te.

J: Voleo sam te, ti si najslađi privid koji sam voleo.Najlepši hologram. A sad se gubi.

I: Jovane!

J: Nikad nisam verovao u oproštajne poljupce.Vuci ga odavde!

I: Volim te.

J: Beži! Otišla je. Pištolj je tako varljiv. Zakoči se, sklizne. Hitac promaši metu. Sigurno je jedino kad utočište možeš naći u vazduhu, kad odvrneš sve ventile kao ja sad. Plin. Dovoljna je jedna jedina šibica i odlaziš sa

bljeskom, potpisuješ se na recepciji hotela, napojnice su podeljene osoblju, putuješ dalje.

5. Groblje. Irena, Veljko, Dušan, Grobar

V: Moje saučešće.

D: Kome? Mrzeo sam skota!

I:Dušane!

V: Cenjeni konkurentu, niste, vidim, baš najbolje sa zdravljem?

D: Šlog ali oporaviću se, jednog dana.

V: Kako ste rekli? Nešto mi mrndžate.

D: Šlog ali oporaviću se, jednog dana.

V:A to! Jednog dana a možda i pre. Izvinite ali u šta zurite? Tamo je samo rupa i sanduk.

D: Gledam da se možda ja ne nalazim unutra.

V: Zbilja imate smisla za humor. Unutra je samo njegovih par ličnih sitnica, bednik se raspao u paramparčad.

I: Kako bi vama bilo da stradate a neko tako govori o vama?

V: Svejedno. Bio bih mrtav. Ne verujem u zagrobni život. Seks i novac su mi sasvim dovoljni.kraljevstvo je moje od ovoga sveta,hehehehehe!

I: Nemate nikakvog poštovanja prema mrtvima.

V: Zapravo sam zbog tog nedostatka poštovanja i došao ovde. Želim da mu uriniram na grob.

I: Ne znam kako da prokomentarišem ovakvu gadost.

D: Šta je, pišaču? Tužan si zbog gubitka svog prebega?

V: Dao sam sebi reč da ne odgovaram na pitanja mentalno retardiranih ali napraviću izuzetak: ne toliko koliko vi zbog smrti vaše kreacije.

D: Grobaru, dođite ovde. Zakopali su par njegovih stvari. Otvorite, želim da vidim šta je unutra.

V: On je poludeo.

D:Znam da je telo unutra, znam. Ne daju mi da ga dodirnem a ja sam ga stvorio. Grobaru, otvori mi!

I: Ne čuje te.

V: Nebitno je i da ga čuje. Jovana nema,raspao se kao smradni balon.

D: Grobaru!

I: Ja ću ga pozvati. Izvinite, ako bi mogli da se okrenete. Hvala. Ti?

D: Irena, promenio sam mišljenje. Ne želim da ga vidim.Ne želim više da gledam gada. Hoću da potpuno poludim, da ga zaboravim.Irena, pusti tog nesrećnika.

I: Naravno.Neka ti kosa uvek bude puna vilinskog praha.

D: Šta to toročeš, glupačo?!

I: Želim ti dug, nov život.

V: Ne čuje vas.

D: Želi grobaru dug život! Ludača!

V: Neko mora da mu poželi kad radi ovde.

I: Ili kod vas.

/KRAJ/